



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, & universo clero per
Calabriam & Apuliam constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

vos autem iustitia moveat ad pugnandum. Illi enim ut in servitutem vos redigant, vim vobis inferre nituntur: vos autem violentiam repellitis, ut vestram tueamini libertatem. Præterea, cum ipsi nec occasionem etiam habeant Regem & regnum & vos ipsos taliter molestandi, defensionem vestræ iustitiæ præstabit effectum, quos ad resistendum viriliter præteritarum injuriarum memoria debet fortius animare. Nostis enim qualiter quidam nobiles vestri fuerint macerati exilio, quidam membris honorabilioribus mutilati, quidam flammis traditi, quidam post liquentis adustionem sagiminis, viventes in mari receperint sepulturam, facti cibus piscium, & marinarum esca modica beluarum. Nostis qualiter omnes in possessionibus fueritis & pecunia diminuti, qualiter Teutonicorum promissionibus defraudati, & ut comprehendamus breviter universa, vix est aliquis in toto regno, qui in se vel suis, persona, vel rebus, consanguineis, vel amicis, grave non incurrerit per Teutonicos detrimentum, quod ex majori parte procuratum est per astutiam Marcoualdi, quæ nos jamdudum cum participibus & fautoribus suis excommunicationis vinculo innodavimus, & à vinculis juramenti, quo sibi tenentur, absolvimus universos. Nos igitur hujusmodi præcavescentes, ad defensionem vestram potenter intendimus, & si quid opus esset, eandem peccatorum remissionem concederemus omnibus qui Marcoualdi & suorum violentiam expugnarent, quam concedimus omnibus qui contra Sarracenorum perfidiam ad defensionem orientalis provincie accinguntur, * quin per eum impediat terra sanctæ succursus.

* f. quod

ARCHIEPISCOPI S,
Episcopis, Abbatibus, Prioribus, & universo clero per Calabriam & Apuliam consitutis.

Epist. 559.
Ejusdem ferè argumenti cum epistola præcedenti.

IS qui beatum Petrum in fluctibus ambulans, ne mergeretur, erexit, & pro eo rogavit ne deficeret fides ejus, ipsius naviculam, licet magnis fluctibus jacteretur interdum, non patitur naufragari, sed tempestatem in tranquillum convertens, & aquilonem in austrum, tunc eam mirabilius suæ potentie dextera gubernat, cum penè mergi fluctibus, penè ventorum videtur impetu conquassari, juxta verbum Prophetæ dicen-

tis: In tribulatione dilatasti me. Qui enim eidem Apostolorum principi potentiam calcandi super scorpiones indulsit, ipse ab Ecclesiæ facie prava in directa & aspera in vias planas immutans, omnia subicit sub pedibus ejus, & eam de humili exaltat in altum. Sanè qualiter diebus nostris & vestris persecutio invaluerit contra eam, qualiter visa fuerit conculcari, & qualiter Domino faciente cum ea signum in bonum instantia fuerit persecutoris elusa, & ipsa in statum redierit felicitatis antiquæ, ac in eo augmentum susceperit in quo videbatur dispendium incurrisse, patet omnibus manifestè. Innovator etenim veterum & inveterator novorum Dominus Iesus Christus veterem Ecclesiæ Rom. ac regni Sicilia unitatem, quæ quodammodo fuerat passa scissuram, innovare ac roborare disponens, & innovatam & roboratam in longævæ dirigere secula vetustatis, inclyræ recordationis Constancie Imperatrici piæ inspiravit affectum, ut carissimum in Christo filium nostrum Fridericum Sicilia Regem illustrem nostræ tutelæ committeret, & regni balium nobis relinqueret testamento, sicut & vos ipsi audistis, & nos certiores reddidit ipsius transmissi nobis inspectio testamenti. Unde cum de salute Regis ejusdem & regni statu sit à nobis sollicitius cogitandum, & propter hoc regnum ingredi disponamus ut ad introitum nostrum pax ipsi reddatur, immo præveniat potius nostrum ingressum, discretionem vestræ per apostolica scripta mandamus & districtè præcipimus quatenus in fidelitate Regis ejusdem & devotione sedis apostolicæ firmiter persistatis, inimicis regni & Ecclesiæ juxta debitum pontificalis officij resistentes, & ad resistendum viriliter inducentes laicos vestræ jurisdictioni subiectos. Exponite singulis & per universam parochiam vestram faciatis exponi tyrannidem Marcoualdi: cujus consilio nobiles vestri passi exilium, & ferreis vinculis alligati, facti sunt membrorum mutilatione deformes: quo procurante magnates vestri, etiam Clerici, fuerunt ignis ardore consumpti, quidam adusti liquenti sagimine, quidam undis submersi: qualiter omnes & singuli vel in personis vel rebus plurimum prægravati, & prægravandi ulterius, si (quod absit) in eis poterit prævalere. Ut enim urbes in villas redigat, nobiles & potentes subiciat servituti,

servituti, personas rapiat & bona diripiat impotentem, patribus filias surripiat violenter, & maritis uxores, immo etiam ut indigenas universos ejiciat, & alienos in indigenarum labores inducat, ne ipsum denuo de regno contingat expelli, regnum denuo est ingressus, & prioribus pejora committit. Cum autem jam pridem propter suos excessus cum universis fautoribus & participibus suis à nobis excommunicationis vinculo fuerit innodatus, volumus nihilominus & sub eadem districtione mandamus ut ipsum & universos complices ejus singulis diebus dominicis & festivis, pulsatis campanis, & candelis extinctis, excommunicatos publicè nuntietis. Univerfos etiam qui ei vel in occupatione regni vel aliis favere præsumperint, vel qui literas vel nuntios ejus in Regis & regni susceperint detrimentum, vel suas ei præsumperint destinare, eadem sententia innodetis, universas civitates, castella, villas, & Ecclesias, ad quas fortè devenerit, eo præsentate subjacere denuntietis sententiæ interdicti. Ad hæc, ea quæ venerabilis frater noster Tarentinus Archiepiscopus, vir utique providus & fidelis, qui tam Ecclesiæ quàm regni diligit incrementum, vobis ad commodum utriusque duxerit proponenda, indubitata fide credatis.

*COMITIBVS, BARONIBVS,
civibus, & universo populo in Apulia
& Calabria constitutis.*

Satis hæcenus manus Teutonice regnum turbaverat, satis attriverat opes ejus, satis ipsum viribus & viris exhausterat, ut non denuo moliretur excidium, nec quieti ejus & paci aliquatenus invideret. Verùm Marcoualdus Dei & Ecclesiæ inimicus, antiquus regni Siciliae persecutor, qui quondam Imperatoris animum ad cædem nobilium, pauperum oppressionem, mutilationem potentum, & magnatum exilium iniquitatis suæ* inducebat, qui muros & munitiones civitatum, ne à se jugum possent excutere servitutis, redigebat in pulverem & favillam, ut quod tunc ejus proposito defuit, inique valeat consumere, ut videlicet urbes convertat in villas, & earum augeat servitutem, regnum iterum est ingressus, & prioribus pejora committit, pessima commissurus, si (quod absit) poterit prevalere: contra quem universos habitatores regni præcedens ejus ini-

quitas, sicut credimus, sufficienter inducit; utpote cum vix in regno vel unus etiam valeat inveniri, qui eo procurante in se vel in suos gravaminis causam non senserit, & adhuc etiam materiam habeat deplorandi. Debent enim homines regni ad memoriam revocare qualiter quidam eorum in exilium ducti, membrorum facti sunt mutilatione deformes, qualiter quidam igniti sagiminis liquore perusti, quidam flammis traditi, quidam in maris præcipitati profundum, ad colla eorum molari lapide alligato, qualiter civitates sint muris disinctæ, qualiter divites pauperes cum Ecclesiis spoliati, & ad tantæ crudelitatis memoriam non solum ipsum persequi, sed & nomen ejus & contra eum unanimiter convenire. Scientes autem fidelitatis vestræ constantiam, quæ inter adversa semper magna eluxit, prædicto M. nullatenus consentire, universitatem vestram monemus, rogamus, & exhortamur attentius, ac per apostolica vobis scripta mandamus, quatenus in carissimi in Christo filij nostri F. Siciliae Regis illustris fidelitate ac devotione sedis apostolicæ solita fortitudine persistentes, eidem Marcoualdo, qui cum omnibus fautoribus & participibus suis excommunicationis est vinculo innodatus, poterit & viriliter resistatis, nec residuum libertatis vestræ patiamini suffocari. Nos enim, si super hoc nostris parueritis monitis & mandatis, ad honorem & profectum *dante Domino intendemus. Illud autem vos nullo modo deterreat, quod Burgum sancti Germani noscitur occupasse; cum non suæ virtutis sed habitatorum ipsius timiditati sit penitus ascribendum, qui eum deseruerant ex toto. Milites enim omnes abierunt illæsi, & apud Montem Castinum, locum utique munitissimum, & necessariis abundantem, intrepidi perseverant: contra quos cum exercitus Marcoualdi fecisset insultum, sicut accepimus, turpiter est fugatus, multis occisis, & pluribus vulneratis, & fortè divina factum est providentia ut illic inaniter occupetur, ut interim vos & alij contra eum vires vestras fortius præparetis. Volumus igitur & mandamus ut, ne qui falsis rumoribus seducantur, hæc per regnū faciatis publicè nuntiari. Nos autem licet hæcenus contra eum milites studuerimus congregare, nunc tamen de Imperatricis dispositione certiores effecti

SI

*Epist. 560.
Ejusdem argu-
menti cum dua-
bus præcedenti-
bus.*

**Dicitur hic ali-
quid.*

* vestrum

*Vide Gest. In-
nocentij III.*